

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ

Излиза три пъти седмично
в понеделник, среда
и петък.
Абонамента Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента заложва на
всѣко 1-во число отъ ме-
сеца. — винаги предплатя

Цените за обявите са:
За кв. сантиметр 250
лв. за годишна, вестникъ,
некрологъ 150 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко, що се отнася до
вестникъ се адресира: до
„Търгов.-Промисленна За-
щита“, Варна „Венча“ 8.

ПЪРВА БЪЛГАРСКА ФАБРИКА
за разни медни, месингови, алуминиеви
и лъярни издѣлия

НА
ЯНКО Д. ЗАНТОПУЛОВЪ
ВЪ ВАРНА.

Намиратъ се готови въ складъ всѣкога всѣкакви
сѣдини и други издѣлия.

За телеграми: Зантопуловъ. Телефонъ № 339.

На конгресъ!

Провинциалната журналис-
тика се ориентира като фак-
торъ въ провинциалния об-
ществени, политически и сто-
пански животъ; тя не губи
въра въ себе си и по ната-
тъкъ да се ориентира като
кощени факторъ въ общона-
циалния животъ; тя следва
пътъ на ориентация, сле-
да да завоюва позицията,
която ще я направятъ та-
къвъ голѣмъ факторъ. Въ
това сѣмъ никой не се съм-
нява, това твърди и най-ав-
торитетното, най-високостоя-
щото въ професионално
сѣмство организация на про-
винциални журналисти, ко-
легата и председателя на, отъ
коя г. Стол. Хр. Никифоровъ.

Неговитъ думи, казани п-
чрезъ наши вестникъ: „че
провинциалниятъ печатъ не е
една субективна проява, а
наразъ на болѣствата; че
тоя печатъ не е носителъ и
изразителъ на единствения
конвенционен, а на народното
разумно общество, поли-
тически и стопанско твор-
чество“, сж думи и мисли
вѣрни; тѣ сж думи и мисли,
които изразяватъ всѣщото
убеждение на оредитъ въ
които провинциалния печатъ
се развива и крепне за да
остане здрава и несломима о-
пора на демокрацията и на а-
родното благосъстояние, да
опитъ на народното единство,
да изиграе важната и сѣдбо-
носна историческа роля въ
онова творчество, което има
да въвежда България.

Да, провинциалния непо-
варенъ печатъ, превъзвисявъ
отъ конвенционитъ, изключително
за полезно народно-политичес-
ко и стопанско творчество е
натоваренъ съ една велика
историческа задача. Той трѣб-
ва твърдо да отиде на кра-
ката си. Той винаги трѣбна
да започва съ разумни ре-
шения дейността си и да
освежава решенията си, и да
ги взима въ духътъ на вре-
мето, и да ги съобразява съ
условията и нуждитъ. Да
взима тия решения, обаче,
по общо изравена воля.

Тая воля представлява и
всѣкога ще представлява кон-
греса на сѣюза. Той е сви-
занъ въ Търново за 28 и 29
августъ. Викатъ се тамъ пред-
ставителитъ на сдруженитъ
журналисти въ цѣлата про-
винция, да се явятъ и пока-
жатъ волята на всичкитъ ко-
леги, да дадѣтъ директива за
ползотворна дейностъ на про-
винциалния печатъ — нека
всички сдружени колеги се
откликнатъ на тоя повикъ.
Нека всички се проникнатъ
отъ съзнанието, че тия жерт-
ви сж за Отечеството и наро-
да и да се стекѣтъ, съ възгласа:
„На конгресъ! На конгресъ!
Всички провинциални журна-
листи — на конгресъ въ Тър-
ново!“

По обясненията

на Главната Дирекция на
железницитъ.

По независими отъ насъ при-
чини, ние прекъснахме да дадемъ
до край освѣтлението си по о-
бясненията, които главнитъ ръ-
ководни лица дадоха предъ пар-
ламентарната анкета, за да от-
блъснатъ лукаво нагласенитъ и
хитро скроенитъ ерещу тѣхъ об-
винения за неправилни и неако-
ни действия. Колонитъ на вѣст-
ника ни сж тесни и, при належа-
щата нужда да ги ангажираме съ
актуелни въпроси отъ най-на-
лежащъ характеръ, сѣмѣтаме, че
такова отклонение ни е по-
временно.

Като идемъ на думата си се-
га по обясненията на Главната
Дирекция на железницитъ, ве-
дѣчага ние дължимъ да приба-
вимъ, че едно проявление по
всички факти, които се препи-
сва отъ аломишленитъ на ръ-
ководнитъ лица отъ спомена-
тата дирекция, сж факти нака-
лени и пуснати въ ходъ за да
се създава настроение въ об-
ществото неприязнено къмъ тия
лица и да се чернятъ тѣхнитъ
имена и добро минало и че не
само е нужно, но и дългъ е на
всѣки съвестенъ публицистъ,
беспристрастенъ изразителъ на
общественото мнение и объек-
тивенъ критикъ върху служебна-
та дейностъ на държавнитъ слу-
жители — отъ най-малкия до
най-голѣмия — да каже своята
правдива дума и да вънѣшне
въбрата и упованието къмъ доб-
ритъ оселуги на държавата отъ
тия служители.

И така, първиятъ обвини-

теленъ фактъ, съ който си сж
послужили обвинителитъ, —
които сж всичката своя сме-
лостъ, ние можемъ да наречемъ
каленици — е фактъ за дос-
тавката на каменни вжлѣнца за
нуждитъ на Б. Д. Ж. отъ мина
„Черно море“.

Това е станало въ началото
на 1924 година, т. е. точно въ
онова време, когато вследствие
ослабналото въ миналата „Пер-
никъ“ производство на каменни
вжлѣнца и съвършено ослаб-
налата доставка за държавнитъ
железници каменни вжлѣнца,
Дирекцията бѣ принудена, най-
първо, да намали броя, а най-
после и да отидѣ въ всичкитъ
товарни влакове по всички
линии.

Помнимъ като въ тая мину-
та, че между датитъ 1 и 20 я-
нуарий 1924 година, когато ста-
нциитъ по цѣлата магистрала
отъ Варна до София и клоно-
ветъ, които се сливатъ съ пѣз
отъ Балкана и Дунава, бѣха се
заграмождали съ вагони нато-
варени съ храни и готови да
се отправятъ за портътъ ни,
ние бѣхме първитъ, които видѣ-
нахме гласъ на протестъ про-
тивъ Дирекцията и обвинихме
я въ бездействие, като я пра-
вехме отговорна за последни-
ята отъ повредитъ и загуби-
тъ на търговцитъ. За насъ бѣ-
ха тъмни и неясни причинитъ
за тая отидѣна на товарнитъ
тренове и ние добросъвестно
обвинихме Дирекцията въ не-
хайностъ къмъ търговскитъ ин-
тереси и аргументирахме про-
теститъ и възблѣвенията, които
отправихме противъ Дирекция-
та съ това, че като не е въ
състояние миналата „Перникъ“
да даде нуждитъ количества
вжлѣнца, Дирекцията ще по-
несе още по тежки отговорно-
сти поради това, че не прибѣг-
ва къмъ оселугитъ на частнитъ
мина, че умислено не си па-
бавя вжлѣнца отъ тѣхъ за да
пути въ движение всички то-
варни тренове и да не спира
трафика на върнитъ храни.

Съ това ние ставехме откликъ
на търговскитъ желаниа и из-
разъ на своитъ мъчителни впе-
чатления отъ настѣпващата ико-
номическа криза, криза, която
като съ ножъ срѣва и заглуши
всичко живо, всичко дишащо,
всичко движащо се, която при-
чини въ едно много късо време
неизмѣними влиан на търговия-
та и наложи търговцитъ, сжщо
тѣй, на неизчислими загуби.
Споредъ изчисленията тогава,
между 5 и 9 януарий, по стан-
циитъ, сж насоча къмъ Варна
имаше натоварени на вагони
върнитъ храни около 20303 то-
на и 5300 тона стоки, сж на-
соча къмъ София, които се из-
числяваха по стойностъ на 250
— 300 милиона лева и които, въ
положението, въ което бѣха
запарени отъ спирателно на цир-
куляцията на треноветъ, до ко-
сѣмъ подмѣнаха на развала и
унищожение, развала и унищо-
жение изключително въ те-
жестъ, въ разорителенъ ущърбъ
на търговцитъ.

Може ли пѣкой да не об-
вини много повече Дирекцията,
ако тя не се ведушаше въ тоя
гласъ, който не бѣше само нашъ,
а бѣше гласъ и на цѣлия на-
родъ? Може ли да не е тая
много по-тежко вино, ако не
е прибѣгнело до закупването
вжлѣнца отъ частнитъ мина
за да улесни трафика?

Подъ влиянието на тоя общъ
викъ и за да спаси отъ упро-
пастяване 800 милиона лева
търговско състояние, Дирекция-
та купи вжлѣнца отъ мина
„Черно море“, купи ги да тури
въ движение железницитъ, по
настоятелното искане на обще-
ството, просто на просто, по
налагането отъ народнитъ маси.

На чии интереси служи кле-
ветническиятъ крѣжокъ и за какви
истинни ратува тѣхния в. „Ис-
тина“ — ковата на клеветитъ
и оловенитъ атаки срещу Ди-
рекцията, когато тая последна-
та е изпълнила нищо повече
отъ единъ дългъ, който и се
налага не само отъ службата,
но и отъ народния императи-
венъ повикъ да направя това.

И нека се заблѣжи, че това
обвинение противъ главнитъ
ръководители е регистрирано
отъ обвинителитъ имъ като
първо по рода си, като уникумъ
въ редътъ на всички други об-
винения.

Между туй, Главната Дирек-
ция е извършила адекватна съ-
знанието и удобриенето на над-
лежащия министъръ, който е се-
зиралъ и министерския съветъ;
а, най-важното, че всичко е из-
вършено съ спазването на ин-
скванитъ се формалности по
закона за търговетъ за дър-
жавни доставки.

Подобни на това сж всички
други обвинения, които ние ще
проследимъ съ цѣлъ да запо-
наемъ четцитъ си какви лоши
и злобни личности се натѣр-
ватъ да оправятъ недѣлитъ въ
държавнитъ служби на цар-
ството ни. Ще направимъ това
отъ искренното желание да о-
миемъ едно пятно, лепнато на
лицата на честни и полезни
държавни служители и да по-
можемъ отчасти за възобнова-
ването авторитета на тѣхнитъ
почерпени имена.

Вѣрб.

За износа на хранитъ.

Понеже нашитъ вестникъ
представляватъ нѣщо като эн-
циклопедии: всичко знаятъ,
всичко могатъ и понеже тѣ по
съдържание сж едно ашуре, въ
което често се замѣсватъ — за
допълване на менютата — и
ипонекни гнева попарени като
расолъ, варени като яхния или
пращени и сж нѣщо гарнира-
ни, то тѣ вестницитъ ни, често
пжти, безъ до щѣтъ, представ-
ляватъ цѣлъ бюрокътъ, иначе,
колкото и за мѣродави и ком-
петентни да минаватъ, колкото
и сж претенции да сж, че пи-
саното и предаденото отъ тѣхъ
е нѣщо умно, нѣщо свѣсно нѣ-
що право и рѣководно.

Най-редовно и най-охотно че-
темъ в. „Миръ“ и винаги съ
въбрата, че той е вестника, въ
които ще намеримъ нѣщо ум-
но, нѣщо дълво, нѣщо излѣ-
во отъ компетентното перо на
пѣкой авторитетенъ писатъ,
отъ което и ние (петимитъ за
такова дълво и умно назова-
не) да получимъ поука, да научимъ
нѣщо, което не знаемъ,
което не ни е достѣпно отъ
другаде да научимъ.

Именно, въ в. „Миръ“ презъ
денесъ четѣхме и мнението на
Н. П. по износа на върнитъ
храни. Постаралъ се челяка да
събере статистика отъ 99 мѣ-
ста за да окичи и окраси съ
цифри дълго и широкото си пи-
сано; събралъ мнения и парам-

нения всевъзможни, за да съ-
четае мислитъ си и да състави
комплексъ отъ мѣродавиности;
въобще направилъ всичко за да
каже нѣщо, а той не ка-
залъ нищо. Такива писачи,
които възмущаватъ чужди ми-
сли и писания, за да не кажатъ
нищо или да кажатъ само лъ-
жи и невѣрности, не пренасятъ
никаква заслуга на обществото
а само компрометиратъ или
най-малкото, отнематъ нѣщо
отъ придобитото добро име на
вестника, въ който намиратъ
гостоприемство.

Н. П., житаръ навѣрно, но
житаръ отъ заблуденитъ, или
житаръ заблудителъ, въ своето
съчетано отъ чужди източници
писане, между другитъ безъ
брой неелености, излѣве автори-
тетно да твърди, че ценитъ на
житата въ странство се, едѣтъ
ли не, баснословно повдигнали
когато на нашия пазаръ тѣ сж
сжщо, едѣтъ ли не, баснословно
бисли на долу. Това твърдене
на Н. П. бѣше 3—4 дни сѣтъ
15 августъ, въ който денъ
нитъ на житата въ Нюпо-
отъ 162 цента бѣха спади-
на 160.5 цента и следваха
спадатъ. Разумѣва се, че
ратъ къмъ повишение на
нитъ и до настоящия моме-
когато пишешъ настоящитъ
дове, още нѣма; тѣ се ту
баятъ, ту задѣржатъ, но
дендѣнта е къмъ ново спадѣ-
Това бѣше положението въ го-
лѣмитъ световни и мѣродави
тържища въ деня, когато Н.
П. угости читателитъ на в.
„Миръ“ съ своитъ, събраи отъ
тукъ отъ тамъ неелености, а
да вселѣ смутъ въ едѣва ш
почналата житна кампания
която има да се бори и съ н
обмисленото министерско пр
допреждение, поерещието и за
валено съ все сърце отъ Н.

Такива писачи, сж взаим-
ствени чужди мисли и съзидени
които искатъ да минаватъ
авторитети и да дрижиратъ б
гарския пазаръ, и не правя
никаква добра услуга и на п
изводителъ. Тѣ разтройватъ
мената. За това вестницитъ
то „Миръ“, „Слово“ и др.
„Зора“ трѣбна да имъ откажатъ
гостоприемството си
да ги пращатъ при редакци-
на „Кво да е“, „Авъ знамъ вс
ко“ и др. да си чепатъ еж
тѣ въ борбата срещу търг
цитъ и да винасятъ смутене
търговията. Споменатитъ ви
ници трѣба да послушатъ
митъ ни, защото когато единъ
четецъ укорява нѣщо писано в
тѣхъ, не укорява автора на п
саното. Той укорява вестникъ
като казва: „Миръ“, или „С
во“, или „Зора“ или едѣ
вестникъ писалъ тѣл и он
глупостъ.“

Alvanitino

„Слово“ оттегля думитъ си

Въ живота си еднажъ пре-
ви самостоятелностъ в. „Слово“
въ брой 958 отъ 12 августъ
г. писа думи прави, думи истин-
ски за Българ. Паракодно Д-во
Но Уракола кава проклетитъ
си и „Слово“ си оттегля дум-
тъ. Кажѣ „Слово“, „допѣд-
телно унаваме, че подаде
констатация противъ решени-
на общото годишно събѣди-
не с отъ мнозина акционеръ
то погрѣшно ни съобщихъ
а само отъ единъ ва-
ващъ (който не е П.

